PÁL JÁNOS ENDRE JR.

KERINGŐ SZÍVEINK DALLAMÁRA

(2006)

Válogatás a
HALÁL SZEREPÉBEN (1990 - 1998)
TÁNC A HATTYÚVAL (1999 - 2002)
és az EMBER SAJÁT LELKE CSAPDÁJA (2002 - 2006)
c. köteteimből.

Magamról…

mit feleljek
Neked
hisz kérdésed
megfeszít és
megveret
s többet úgy sem mondhatok
mint hogy
saját tehetségemben
rothadok.

1991

Voltam férfi előtted

Voltam férfi előtted

Voltam férfi alattad
Feletted

És lettem férfi utánad

Egy új
Egy más

És kicsit féltem is tőle

Mert többet adtál hozzá
Mint amennyit elvettél belőle…

2002-05-02

Zitának...

Szemed gyöngyöző
fényében szeretnék
fürdeni
hogy lemossam lelkemről
a sarat
melyet
irántad érzett szeretetem
izzadt ki magából

és bebújnék
bőröd alá
hogy tested
örök melegében
vészeljem át
amúgy
bűnökkel teli világomnak
teljes pusztulását...

1990

Íme hát, meghaltam…

Íme hát meghaltam
nem semmi dolog volt élni sem
de ez azért
túltesz mindenen.

és a legszebb az hogy
túltesz rajtam
hisz itt vagyok
miközben ott vagyok alattam

Íme hát meghaltam
de lehet hogy a világ halt meg

hol a tű és a doboz?
lepke halld meg
lepke kérlek halld meg…!!!

1999

Ballada az elhagyott fiúról

Zárultak az ajtók
Inni még kapott
Térdenállt
Akkor mikor megfagyott

1991

Voltam bűnöd s lettem bánatod II.

Voltam bűnöd
S lettem bánatod

Voltam széped
Voltam jód
Voltam szeretőd
Voltam átkozód

Voltam tűz
Voltam kezed ágya
Aludtam hasadon el
Mint gyertya lángja

Voltam este
Voltam egy utca
Voltam egy könny
Szemedben újra meg újra

És lehettem minden
Mert Te mindenné tettél
Így Szerettél

És ma bűn vagyok
És bánat

Bocsánat…

2002

Most...

mert nem lehetek
a szívemnek
legszebb lánnyal
most
mint ifjú szerelmes
járok kézen fogva
a magánnyal

1991

Gyermek

Soha nem láttalak
soha nem hittelek
mert egymáséi lehettünk volna
de csak életünk árán…holtan

mikor Anyád enyém volt
mikor én Anyádé voltam

Soha nem láttalak
soha nem hittelek
és már másoké és mások vagyunk
Te sem vagy az enyém

de remélem
kicsit szorít a tövis
az új király fején…

1999

1991. Január 23.

Ma más kezét
fogod
ma másnak adod
tested
rejtett
féltve őrzött titkait
most már más melléről
nem nézel hátra
nem látod régi barátod
ki persze rajzol még
de már csak a "hátod"…

1991

A koronát meg vigye az Isten

(Mert Mária vagy)

Két kezem
Kitárom
Két lábam összeteszem
Koronás fejem meghajtom
Krisztust mintázok Neked

Mert Mária vagy
Királynak anyja
Kinek gyermekét vette
Gyermeke apja

Ki szült de nem bánta
Kinek könnyeit nem értették
Ki meghalt
És fájdalmát csak énekelték

Hát
Két kezem tied
Lábaimon új fiad járjon
A koronát meg vigye az Isten

Csak tövis
És már alvad a vér is rajta

Sajnos tetszeni fog Neki
Tudom
Hisz Isten Ő
Vidám játékos fajta…

2002

Átok I.

Sírjál
sírjál kedvesem
Könnyed, mint nyári zápor
hulljon sisteregve
a szeretett földre
elmentél
már nem vagy velem
hát sírjál
sírjál kedvesem
most
és mindörökre.

1991

Szemedre aranyat, ezüstöt

(Ivády Erikának)

Összeköt bennünket valami
Valami súlyos tiszta élet

Összeköt bennünket valami átok

Ezért válladra szárnyakat helyeznék
Erőset, hatalmasat, szépet

Szemedre aranyat, ezüstöt
-szép legyen, ahogy könnyeidre várok-

És szép legyen, ahogy szívemben
Majd kavarjátok az örvényt

Mert akkor szép lesz
Ahogy angyalok kacagnak rajtunk

Mert próbáltuk megszegni a törvényt…

1999

2740511 2373

embertelen
üvöltésrendek
hálózzák be
magányom
tégedakaró
ólomnehéz
napjait

s kiáltásviharom
hiábarepülése
elakad
a magadvilágod
szerető
mindenkiészived
ajtain…

1991

Jaj, ha meghalok én…

Egy angyal kérte szeressem
Egy ördög tőlem várt halált
Egy anya kérte szüljek
Egy fa hogy alatta üljek

Egy kő imádkozott értem
Volt mit tolvajtól loptam
Tanácsot némától kértem
Vakokkal másztam a hegyre

Éltem éltem éltem egyre

Az angyalt most urával csalom
Az ördögnek kötelet adtam
Az anyát megszültem újra
A fa elültetve fejjel lefelé alattam

Kő és ima némák száját verje
Tolvajt csak szívem érdekelje
A vakok lássák sokáig nézzék
A semmit a hegyek tetején

Jaj ha meghalok meghalok meghalok én…

2002

Van, aki…

Van, aki köd
Van, aki Isten
kinek markában
semmi sincsen

Van, aki fény
Van, aki Sátán
mindenki kereszt
valaki hátán

Van, aki, aki
Van, aki, ami
s van egy
kinek egyetlen dolga
az én lelkemmel játszani…

1991

Öregbácsi

(Mohácsy István emlékére)

Tegnap láttam egy öreg bácsit
hasonlított Pista bácsira
de nem ő volt

Tél volt és esett a hó
a madarak gallérokba téptek
lassú fekete-fehér filmen
mindenki Chaplin-t játszott
nem latyak
szív volt miken óvatosan léptek

Ez az öreg bácsi
magában mosolygott - bennem sírt
valamikor talán énekeltem neki
talán egyszer gyermeke voltam
utánakaptam
ne hagyjon így itt
behavazva dalokba-fúltan

Tegnap láttam egy öreg bácsit
de nem Pista bácsi volt
és szívem akkor nem húzott haza

valaki szíve hazatolt…

1999

Verj meg Isten

Verj meg Isten
verj meg engem
százszor
verj meg ezerszer
verj ostorral
korbáccsal
mert nagy az én bűnöm
összekevertelek
egy kislánnyal…

1991

Boldogtalanok

(Egy Füst Milán bemutatóra. 1998. XI 5.)

-Hát állatok vagyunk-
hát eszünk szeretünk
a Nap az, aki bujkál

hát játssz
hát szeress

mert áldozni még mindig lehet
jó fegyver úgyis talál majd kezet...

/ egy Húber 1998-ban. /

1999

Szerelem halál

Szerelem vagy halál
fekete felhőkön
én angyalaim ülnek
én Sátánom elől
énbelém menekülnek

Szerelem vagy halál
hófehér felhőm
ím Rádterítem
velem halsz-e nem tudom
de kiderítem

Szerelem vagy halál
nevetések lentről
nevetések fentről
Szerelmed keresztvíz
ne engedd hogy levegyék a Szentről

Szerelem vagy halál
álmodja csak az Isten
azt hogy élek
szerelem halál
mert én mindkettőtől félek…

1999

Amit velem tettél

Mindent amit velem tettél
Azt Magaddal is tetted…
Elfeledted.

Mindent amit megmutattál
Azzal Magadévá tettél…
Szerettél.

És mindennel mit hittél
Azzal halálra…halálra
Ítéltél.

2002

Ha én sem vagyok már

Nincs Isten
nincs Sátán
nincsenek kicsik
nincsenek nagyok
csak én vagyok

nincs öröm
nincs bűn
nincsen gyűlölet
nincs már szeretet
utolsó vagyok köztetek

nincs már élet
és nincsen halál
és Te sem vagy
mert nem álmodlak
ha én sem vagyok már…

1992

Mikor a Nap lemegy…

(Mohácsy Violának)

Mikor a Nap lemegy
egy pici hófehér alak
még a kezét rázza

Átka majd él
ha jön a reggel
és minket védeni, támad

egy buta világ ellen
verssorokkal, puszta kézzel

apákkal, fiúkkal
álmokkal, mit gyermekeknek adtál

itt vagyok,
tehát:
ittmaradtál…

1999

Angyali üdvözlet

Meglátogatott egy este az angyal
Isten küldte
Követeli a lelkem
Az, az Övé
És én tönkretettem.

1991

Tebenned…

(A “Torma leányoknak”)

Tebenned bíztunk eleitől…

eleitől mert aztán
csak sebeid adtad

csak véred küldted

és bennük hisz miattad
minden menekülted

ki élni fél
ki eleitől bízik

kik fájdalmából
utolsó angyalod hízik

ki ágyamon táncol
és keresztet tart elém

hogy bízzon Benned az a lélek
ki bennem még csak nem is enyém…

1999

Néha még…

Mintázták angyalok
Porozta az Isten
Életét adta a szél

Néma pillangó
Ma lelkemben ül
Néha még beszél…

1994

Nem akartam

(Ha élne angyal)

Nem akartam
Nem akartam
Hidd el nem akartam

Ha élne angyal
Veled maradna

Ha könnye hullna
Rajtad folyna

Ha szárnya törne
Csak Te látnád

Ha lezuhanna
Csak Te várnád

Ha lelket kérne
Magadból adnál

Ha élne angyal
Megmaradnál…

2002

Csak maradjak…

(Albin bátyámnak)

Kinek nincs Istene
hazája
Apát mégis miért kap
ki valahol hazavárja?

Kinek nincsen hite
igaza
honnan akkor szíve
hol mindig van vigasza?

Kinek nincsen szeme
egy kérdése
hova jut mégis
mikor jut élete végére ?…

és kinek e sorokat írom
annak vajon vagyok-e
valakije
és ha igen
akkor kije én?

–Ne válaszolj
ne legyen igazság belőlem
–Ne válaszolj
hadd maradjak mi eddig voltam:
csak költemény…

1999

Zsófia

(Szabó Zsófiának)

Szemed elvész
a síkban
és
tündöklő varázsban
tökéletesíti
a dimenziót...

1984

Őszi találkozás…

(Zsófia II.)

Most nincs kezem
az eső elállt
hangom nem visz messzire
könnyem is elfogyott

igazságom nincs
tekintetem néma
már nem álmodom az Istent
és Ő is engem csak néha

de itt vagyok
nem tudom
érzem
talán a szemed súgja felém

elvesztem a síkban
de mert nézel
a dimenzió az enyém.

1996

Tiszta

(Romvári Gergőnek)

könnyeket szedtünk
dalokat fújtunk
szíveket törtünk
örültünk

cinkosom voltál
törvényeink a világ
ellen írtuk

és Te zsebemből loptál
és hátamba szúrtál
és én a fegyverre haragszom

mert örök barátságunk
hisz annyi a Tavasz Nálad
ahányszor én a Telet megfagyasztom…

Újabb nagy "hallgatásunk"
emlékére.

1999

Kecskemét varázsa

(Borbély Csillának)

Boldog voltam
egy szép város
küszöbén
mert
fekete madarat fogtam
nem a lábán
a szívén

1991

Felhők felett csillagok alatt…

(Papp Sándornak és James Deannek)

Csak hanyag hercege voltál
magadnak
nekem befejezetlen
minden műved
csak színes árnyék minden
mi ránk maradt
KÖSZ
angyalok simogassanak most már
felhók felett
csillagok alatt
nem tudom ki vagy
kopott bútorok mögül
néz engem
szomorú szemed
helyetted sírok

BOCS

de kár hogy nem mehettem Veled.

1993

Valaki után valaki előtt

(Gardics Alex-nak)

Valami után valami előtt
Sokat beszélgetve
kacajok hirtelen csendek
Mozdulatok
miket mosolyok követnek

valaki után valaki előtt
szemed beszél
néha szigorú rendről
szép mosollyal ő is
tudva hogy olykor feldől

valahogy jöttél valahogy elmentél
képek zajok
egy ing
néha egy kevés szóda

Emlékszem Rád

Itt voltál
És mi már tudunk beszélni róla…

2002-10-10

Szomorúan körbe

Nem üvöltök
Nem is vagyok talán

Ülök valahol felhők között
Valaki udvarán

Kezem lábam láthatatlan
Semmi fejemből
Semmi szemmel nézek

Azt hiszem látlak is talán

Sétálsz valahol
Valahol lent
Valakik udvarán

Körbe-körbe-körbe

Szomorúan körbe

Mielőtt elmegyek
Valamit hullajtok még a felhőkre…

2002-08-08

Magamban zenélek

(Molnár Zsuzsának)

Zene mindenek felett
Sírása szívemnek
Utánad jajgatok
Zord téli szélben
Saját magamat emésztem
A Téged idéző kéjben.

1991

Játssz!

(Lengyel Istvánnak legnagyobb tiszteletemmel és szeretetemmel)

Semmi után semmi
Színes díszletek között
Csak a színpad forog
Mindenütt statiszták
A rendező sehol
Káosz a káoszban
Körben a lámpák fényesek
Üres székek
Ugyanolyanok mögött
A függöny lezuhan
A komédiának vége
A taps elmarad

Isten szól:
–Na vigyük a halottakat.

1992

Külön köszönet
a Békéscsabai Jókai Színház
összes dolgozójának és
művészének, 1986 - 1989 között.

Béke velem

(Lengyel Ágnesnek)

fény
és játék
kezemen
mosolyog
utolsó csókod

arcok
ráncokba égett
évek
megváltó hajnal
szaladok

eső kísér
megteszem
akaratod
barátja leszek
a szélnek

már nem üvöltök
hazafelé
testemből
bíbor cseppeket
ajándékozok az égnek

1992

Köszönöm

(Benkő Károlynak)

Boldogszívű
öreg madár
titkod
rengeteg
de egyet azért
elmondtál

GonoszIsten országa
végtelen
s a mienkétől
nem választja el
semmilyen határ...

1991

Anyák napján

(Édesanyámnak)

Anyák napján
Virágot veszek
Anyák napján
Megfürdöm
Anyák napján
Szép leszek

Anyák napján
Elveszek

Mert a virágok
Nálam sorra halnak
És bizony koszos is vagyok
És szép se
Csúnya is csak éppen

De anyák napján
A Te fiad lehetek

És ezt köszönöm szépen!

2003-05-04

Vágy

Karnyújtásnyira
Elfeledett
Csodák
Szerelem
Kereszthalál
Én
Szeretnék

Bejutni
Egyetlen
Alkalomra

1992

A bohóc

(Szeszák Szilviának)

Bohóc volt
lelke is volt talán
elesett mindig
röhögték
az élet színpadán
ember volt
elvitte az angyal
szívét őrzi most az Isten
százszor meggondolja
hogy
megint bohócot teremtsen...

1993

Reggelig

(Darnyik Szilviának)

fekete burok szívta
magába
egyszer a Napot
de Ő kinyúlt felém börtönéből
fényt lopott
én fákkal benőtt téren álltam
reggelig sírtam
míg hajammal kínáltam.

1993

Erőszak
/Barrabás él/

(Csató Katának)

kívánom bársonyod
akarom suttogásod
sikolyod
szuszogásod
kívánom nedved
akarom venni
testemnek birtokba Tested
erőszakot akarok
magamon Rajtad
Vigyázz!
Barrabás él.
és kezekbe botlik
és szívekbe téved
és ágyékokban táncol
mert közös tüzek felett
szikraeső alatt
megint Krisztust mintáz
ahogy Rajtad fekszik

átka várni azt a halált
ami
mindenkinek tetszik...

1999

A bárány és az ő szerelme

(Kozma Krisztinának)

Ha tested lenne a
templom
oltárodon halnék meg este
hogy halálom
ötven oszlop ezer gyertya
és egy
Isten ünnepelje

ha tested lenne a
templom
utolsó nyughelyem annak kertje
nem tudná meg senki
ez a bárány
nem Istent
a templomot szerette.

1994

Senki se várjon hiába

Nem nyújtott kezet
Mikor érkezett
S én megszültem mégis
Bár nem volt ki vétkezett

Ha hiszem, ha nem
Itt van velem
Tanulgatja, tanulgatja
S egyszer majd kimondja nevem

Én várok rá, tőle van erőm
S Te sem vársz hiába teremtőm
Mert Ő lesz, nemsoká tudom
Rámborulva legszebb szemfedőm.

1993

Külön Köszönet
Arany János úrnak.

Az egek előtt...

(Czakó Kálmánnak)

Az egek előtt
vetetlen ágyadnál
egy fiú ordít szakadatlan

igazától véres
a párna a paplan

Az egek előtt
vetetlen ágyadnál
ím lángokba fekszik a gyermek
álmában az egyszülött fiúk
rabló-Isteneket vernek...

1997

Szeressetek

nyílt sebeken járok
összetört szemeken lépek
magam vagyok

könnyeket osztok
vihart fúvok a csontokon
úttalan vagyok

szeressetek engem
mint vihart
ha vizek szélére léptek

mint nyári szellőt
ha kalapotok fújja

mint a nőt ki
ha megy-jön
mégis ugyanaz újra

szeressetek
és csókjaitok kövekké válnak

azok lesznek az út
hol bűneim járnak...

1999

Ott melletted

(Fógel Katalinnak)

Dalokban hallom
Szólsz finom éneket

Csendekben versz
Kemény fákba finom érceket

A Napból mosolyt szórsz
Énrám, ha nézlek

Hold vagy este arcomon
Ha nem is kérlek

Múltamban titkom
Jövőmben álmom

Ha velem alszol
Ott melletted
A teremtést mindig újrajátszom.

1997

Abban a világban

Abban a táncban
Titkokat láttam
Szemed mögé bújva
Hittem, hogy kitaláltam

Abban a mosolyban
Bizony városok égtek
Hazudtam álmaimban
És erre angyalok kértek

Abban a világban
Leckét vettem Tőled
Bár csak percekre jártam
Itt most adni van szívem

Előtted állok szeretve kitártan...

1997

Külön köszönet
a 21. Színház:
Özv. Karnyóné c. előadásáért.

Fogadd az eget

Fogadd az eget
felhővel nappal
fogadd az esőt
Örömmel, ha kell haraggal

fogadd a lányt
legyen hazug is a csókja
rúgd a port kevély mellel
Ölj, ha kell a szóra

szeresd Apád Anyád
hazudj szép mezőt nekik
úgyis csúnyább lesz
hol álmukat meglelik

Sírjál, ha rosszat tettél
örülj annak, ha szépet
mindig meztelen aludj
legszebb hidd el, ha megháq az élet...

1998

Virágmező közepén részegen

(Fornet Kingának)

Több annál, amit látok
Kevesebb annál, amit érzek
Félek csönd lesz este, ha kiáltok
S halál
Reggel, ha virágra lépek...

1994

Elloptam mosolyod

(Venczel Valentinnak)

Elloptam mosolyod
hogy rajtam éljen
csókot érdemelsz hátadra
Erőset-mélyet
rácsókolom hát a lányra
minden büntetésem

szép volt a virág
soha el nem szárad
megy már a lány
viszi a csókom
ölelje a hátad.

1994

Falusi Van Gogh

(Kiss Miklósnak)

bánatod
harmatos erdők titka
örömöd
dal, ébredő madárének

éneked
kerekes kút nyikorgja
táncod
szoknyák alatt rejtik a vének

szerelmed
tündérek
a patakban énekelték

könnyeid
csak az italos
harangozót érdekelték

mikor faludban jártam
csend volt

megálltam végre

egy kis feketét
kentem fel az égre...

1998

A Te Karácsonyod

(Nyári Bernadettnek)

Hideg szikrák meleg fények
törnek az égig
hirtelen gyerekek hintázzák
az éveket végig
forró könnyeikkel
most magamat öntözöm

eldugtad a játszóteret
Te tudod miért
én csak köszönöm, köszönöm...

1994

Ha tudná az Úr

(Torma Szilviának)

Hiszek a halálban
akármerre járkál
Hiszek az angyalban
Hiszek az Úrban
bár imádkozni sohse láttál

Hiszem az első embert
a végtelen sok csillagot
Hiszem a könnyet
Hiszem az asszonyt
bár jaj sokszor elhagyott

és ha tudná az Úr
hogy mindezt Hiszem
hinne az Emberben
mert tudná
hogy a Mennyek után
szenvedni a Földre kicsit

ha nem hiszi
én akkor is elviszem...

1996

A csend mögött

(Titusz öcsémnek)

Mögöttem vagy
és vagy mindenek előtt
a világból
kezedben egy kis darab

én nem tudom, mi van
a csend mögött
nem tudom
hogy vigyázd magad

de vigyázd
a szebb világot
ahol nem vagyok

én meg vigyázok Istenre
ne félj
nem bánthat
Ő már az ácsokkal egyszer
nagyon jóllakott...

1995

Álmodj Anyám

Jó éjszakát kívánok a Holdnak
egy lánynak
egy tiszta arcnak
most fekete víz színéről néz fel rám
jó éjszakát szerelem
jó éjszakát Anyám

aludj város
álmodd a lányt a Holdban
álmodj Anyám
legyél nyugodt
én virrasztok álmodban

szarvakat ragasztok a világra
Holdarcot egy lányra
Téged fénnyel megkötözlek
abból hozlak majd világra

kilenc hónap szenvedést kérek
plusz egy napot
ezzel váltom meg a jót
mit nem a világ
nem a szerelem

az Édesanyám adott.

1996

Külön köszönet
Simon Katalinnak.

Az én jó Anyám

Messze szállva Anyám
úgy megyünk
kezeinkbe kötjük a szelet
ránk nem de mi a Napba nézhetünk

messze szállva Anyám
úgy megyünk
szíveinkbe majd tévednek angyalok
és ördögök kiket szeretünk

messze szállva Anyám
úgy megyünk
messze szállva
úgy megyünk

visszük az álmod
de nem érünk Istenhez
ha Te a feltámadást
inkább az otthonmaradottaknak kívánod...

1995

Csak egy apró csoda

(Csató Katának)

Csak egy apró csoda
míg egy angyal nem néz hátra
egyedül jövök
szívemben alszik a sárkány
a tejre emlékezik
már nem a lángra

csak egy apró csoda
míg egy Isten pihenni földi erdőkbe tér
egyedül jövök
mellemben vas zörög
a sebek útján
átfúj testemen a szél

csak egy apró csoda
voltam
míg szemembe néztél
míg csókodat adtad

Egyedül megyek, mint apró...
mert a Csoda az ott maradt Rajtad.

1999

Ha óriás lennél

(Kiss Ildikónak)

...-néha szeretném, ha óriás lennél,
hogy mikor csókolgatni kezdlek,
ne tudjam, hogy hol lesz a vége...

Felérnéd azt a Holdat
Elérnéd azt a csillagot
Az üveghegyre lábnyomot tehetnél
Ha óriás lennél

Bodorítanád azt a felhőt
Sugarat törhetnél abból a Napból
Bokádon aludna a szél
Ha óriás lennél

De nem tehetnél semmit velem
Ha óriás lennél
Mert kicsi Napot, kicsi felhőt
Kicsi csillagot nem látna szemed

És különben is

Mindezek óriása én vagyok
Ha vagyok Veled.

1996

Égjen hát!

Én is néztem a Napot
én is hittem a könyvet
én is szórtam az átkot
és sírtam bizony a könnyet

Te is ölelted az erdőt
szívtad a nedvet titkosan
szíveket emeltél százszor
de ítéltél is biztosan

én is és Te is
árnyékunk ugyanabban a porban táncol
égjen hát szívünkben a kereszt

csakazértiseleganciából...

1996

Hazafelé

Ködben, gyönyörűben
úsztak el a szavak
hátamon a fény szülte a ráncot
galléromon tétova néma halak
játszották a táncot

Ködben, gyönyörűben
sötét volt a béke
mit a fém csillogása adott
szárnyam
-lépcsők vittek a Holdba fel-
még megmaradhatott

Ködben, gyönyörűben
adósom a fény
játsszon hát tisztességgel
csalni ráér majd reggel
mikor angyalok ébresztenek

saját csókjaikkal
de a Te kezeddel.

1996

Félig sikerülten...

Itt állok félig sikerülten
hideg valami belül
és ég a föld fölöttem

álmodsz jajszavad kevés
bevetetlen ágyunkban
ránc holnap az ébredés

butaságban a bőrök égnek
hamu reggel a mosoly
és benne gyalázkodó az ének

kívánlak és félig sikerült világban
keresztekre nyílik az ablak
átkukat Mögéd bújva még kikerültem

az Ördög bánata lesz utolsó álmom
halottjának lenni is csak félig sikerültem.

1996

Köszönet ágyam felett
a lámpámnak, hogy kéken égett.

Mélyre, mélyre

(Kuthy Áginak)

Mélyre, mélyre
akartam haladni
a sötétben nem tudni kinek
adni, adni

keresni, keresni
lángot
tanítani hittel
erekbe oltani a táncot

hazudni, hazudni
magamnak félszből
lopni csókkal
míg csak Te maradsz az egészből

lent, lent
nyugodni ázottan törten
siratni valakit
ki nem engedte
hogy titkaim őbeléje öljem...

1997

Tünde szerelem

(Boldizsár Tündének)

Dalaimban virágmezők
Vadakban, madarakban élek
Leveleim között süt be a lélek

Ölemben királyok alszanak
Törpék táncolnak körmeim alatt
Szívemben hely
Már csak egy óriásnak maradt...

1998

Külön köszönet
J. R. R. Tolkien úrnak.

Mint egy szürreális fimben

Gyere gyöngyökbe
Gyere halkan

Gyere éjszaka, míg alszom
Várlak

Ígérem, megkívánlak

Gyere feketében
Bús dalt susogva

Himnusszal zárd le a múltam

Szép legyen
Ahogy kitárt karral
mint egy szürreális filmben-
Éppen dalodba fúltam...

1998

Freskó (szíved mögött)

(Csató Katának)

Átkoztam sírtam
művemet
kemény volt a festék
legtisztább a fal
arannyal kevertem a színeket

fény nevetett oltárok
mögött
csak mi voltunk odafent
Isten és
a föld között

ágyadra festettem
szívemet
testedre freskót
-Mária sírt Krisztus alatt-
még mindig nem eleget

ereiden futott az ecset
arcodon könnyem:
fáradtan.

templomom örökre vagy
mert szíved mögött
oltárodon
már én száradtam...

1999

Másik Isten

Nem voltam hideg
láttam bár erdeink fagynak
nem voltam tűz
menedéke üldözött vadnak

nem voltam szerelmes
nem voltam csaló sem mágus
bárhogy akartam mesélni
mindig meghalt a gyufaárus

semmi voltam és
lettem karjaidban simogatás
csók a leghosszabb pillanat
és Te is bármi voltál
szememben akkor
egy másik Isten lettél

Te már négy nap után megpihentél...

1998

Külön köszönet
Noszlop községnek,
és mindannak, amit adott.

Nem hallottad!

megérintettelek
üzenet volt
simogattalak lassan
nem hallottad
pedig súgta kezem

vigyázz

én kereszt leszek
ha megvan a hegyem...

1998

Én láttam a szemed

orrunk majdnem
összeért
én láttam a szemed
megsimogattál
csak csókot adva
és csak azt ígérve

már megérte

hogy ma templomod
égeted
oltárom töröd
hogy könnyeimmel
szárnyadat öntözöd

-már nem baj-

én láttam a szemed
benne csókod fordult ellened...

1998

Külön köszönet
Noszlop községnek,
és mindannak, amit adott.

Örökre kérve

Kezed
bőrömbe varrva

Szemed
gyertyafénybe oltva

Csókod
soha nem ígérve

ők voltak velem
örökre kérve
és örökbe adva

felvittél a Napig
viaszba ragasztva...

1998

Kinek haja kék

Valami vidám
impresszionista
-kinek keze szép-
úgy gondolta
megfesti a lányt
kinek haja
legyen haja kék

egy másik
-ennek a szeme szép-
kinek a lány
a szerelmet hozta
nézi a sok képet
könnyei
könnyei kékek

mert

elment a lány
könnyek csillogtak kék haján
és kék szívén
mert örökre
már örökre kék a fény...

1998

Könnycsepp, mi szememből marad

(Fornet Karolinnak)

A végtelent
A szépet
A jót
Szeme takarta

Bocsánatát
Bűnét
Vérét
Szíve védte

Az angyalok gonoszak
A szemén keresztül
Jöttek el érte

Utolsónak Istent látta
Utolsónak Téged hívott
Aztán szanaszét szaladt
De kezét még összetette

Szeméből a könnyet
Reggel egy kislány
Hófehér
Zsebkendőjére szedte...

1998

Te már oda tartozol

(Gyémánt /Pál/ Konstantinnak)

Anyád elhagyott
Apád elhagyott
szívedben ürességzengett
könnyed rajtam kopogott

Bűneid reám hagyod
Éneked csak nekem ének
műveidnek sikolya
talán zene arra tifelétek

mert Te már
oda tartozol

hol én angyal vagyok
hol nekem már hiába szólnál

büntetésed hallgatásom
Isten előtt arról:

hogy Te egyszer a testvérem voltál...

1998

Külön "köszönet"
Gyémánt Lászlónak, ott
érje átkom, ahol van.

Szeretnélek...

(Dávid Dórának)

Hívnálak, ha néznélek
ha erdőkön túlra látnék
ha kitalálnék

Táncolnék, ha hallanák
ha madarak a Te nevedet
vallanák

Festenélek, ha a színek
mind pirosak lennének
ha kellenének

És szeretnélek
Szeretnélek, ha magamban hinnék
ha a reggelt egyszer
örökre hoznák
s ha nem
akkor meg örökre vinnék...

1998

Tested-véred leszek

Keresnek szavaim újabb álmokat
találnak szomorú reggelt
keresnek szemeim új életet
mögötte meglátni Tégedet

Keresnek kezeim újabb csodát
találnak fagyott erdőt
keresnek álmaim valami újabb Istent
látták már eleget a nincsen-t

Keresek magamban valami újabb táncot
keresek magamban egy templomot
ha megtalálom: -Lássatok csodát
itt már belőlem főzik az úrvacsorát...

1998

Lehettem volna...

Lehettem volna örök erdő
madaraim szeleim ereje
vadjaimnak földjeimnek tánca

lehettem volna örök mécses
lángom megbocsájtó

lehettem volna örök szerelem
álmom csókod ereje
ölelésem véred tánca

lehettem volna
ha álmom valamikor nem fogy el
mint az erdő ősszel
mint gyertya lángja
mint szerelmek...

-Drágám-

ma csak emlék vagyok
a letaszított hátán...

1998

Hát jöjjenek...

Nem lehet felkészülni
a csodára

nem lehet kékre festeni
a szárnyat

és nem lehet hinni, hogy mindez:
fájhat

-Hát jöjjenek a csodák
repüljenek a szárnyak

kimondom: Szeretlek
minden művem, hát könnyekben ázzon

így volt jó csinálni
csak így,
hogy ha kell: majd fájjon...

1998

Nem lesz időm... (Pieta)

(Csató Katának)

Hiszek egy szentséget
Arcot faragok egy kőből
Nem lesz időm, hogy
Múltat csináljak a jövőből

Szeretek egy szárnyat
Piheket tépek egy nőből
Nem lesz időm, hogy
Múltat csináljak a jövőből

Nem lesz időm
Életem holnapig tart
Álmom
Egy lány
Ki Máriával repült el
De előtte még Krisztus arcába mart...

1999

Külön köszönet
Michelangelo Buonarotti úrnak.

Vidám vers félelmeimről

Félek lépni Feléd
félek festeni
ikon-árnyakat
szívem falaira körbe-körbe

Ezért nevetésem adom
kezeim, himbálja Feléd a szél

De ha nézel este a sörbe
titkom ott

aranyruhájában, ha részeg is
a legszebb dolgokról mesél...

1998

Segíthetnél

Hazajuthatnék
Eltévelyedéseimből
Rágondolva
Csodáktól
Zengő
Erdőkön
Gyermekként

Átszaladva
Gazdagon
Némán
Egyedül
Szerelmesen

1992

Vers csak úgy saját magamnak

Ha Malacka volna Mackó
S Mackó talán Tigris
Benne lennék
Mint csöppnyi állat én is
Mint Róbert Gida társa
Tigris meg akkor helyettem
Buta terveim
Szőné...

1993

Külön köszönet
A. A. Milne és
Karinthy Frigyes uraknak.
Tényleg.

Angelheart

-Ezért égni fog Angel úr!
-Tudom. A pokolban.

Szeretlek
tudom
és ez most nem bocsánat
a szemed a szájad
kísérjen hát engem
eső
a tűzből való
mert nem vagyok Nálad
nem bocsájtja meg senki
nem is szabad
tönkretetted Magad
mert szerettél
és bár nem volt halott
de temettél
bocsánat
hogy fakasztottam könnyed
nem adhatja azt
vissza senki
s ki elvette Tőled
élve kell őt eltemetni

valakit elküldtem
elköltözött
Karácsony van most
az ördögök között...

1993. XII 24.

Külön köszönet
Alan Parker úrnak
Az Angyalszív c. filmjéért.

Hét nap

Hétszer mindent elvettél
Hétszer mindent visszaadtál

Hét születés
Hét kegyetlen halál

Hét szúrás
Hét köröm a szívemben

Hétszer hittem az ördögben
Hétszer az Istenben

Hétszer jöttél
Hétszer nem vittél magaddal

Hét nap
Hét fekete angyal

Hét napon át körbe-körbe vezetnek
Hétszer meghalok, hétszer feltámadok:
Vezeklek.

1994

Mindenki szép álmot ígér

Anyám ágyat vetett
Fekete párnáimra
Vörös rózsákat ültetett
Szép álmot ígért

Apám még egyszer felébredt
Szemében harmat
Pofonja arcomon égett
Szép álmot ígért

Szerelmem ott se volt
Így az egész mit sem ért
Megölt félúton mikor elhagyott
Mert akkor ott

Ígért.

1994

Eljöttem végre

Ma világvége van
Benned
Te ölted meg őt
de az imát én mondom felette
megmentve Tőled így
a következőt.

1994

Ülök szomorúan

Az asztal tölgy
A gondolat hölgy
Az első kemény
Te a második...remény.

1993

Tegnap–holnap

tegnap
tied
hajad

ma
viszed
magad

tegnap
bűnöm
bánom

ma
álmom
várom

tegnap
ma
a versnek
mindjárt vége

tegnap
ma
szép holnapot festenek
az égre

1994

Holnap reggel lesz

Holnap reggel lesz
ragyogó tiszta
virágos holnap
mikor a lányok
hajukat játszani
adják a szélnek
mikor a városi elefántok
kedvenc kocsmájukba
egy utolsó italra majd
meghalni térnek
mikor már messze lesz
a mai pincefekete este
mikor is szemem fáradt fénye
reflektoroktól körbezártan
szívedből a kiutat kereste...

1994

Külön köszönet a
Kolibri Pince
sörözőjének.

Hófehér mackók

(Szabó Edinának)

Álmomban hófehér mackók
valahogy mindig rajtakapnak
álmomban bor
vérfolt mindig
csak Te ruhádon vannak

Álmomban hófehér mackók
valamit fülembe súgnak
álmomban kenyér
álmomban halál
mindig Neked jutnak

aztán

Álmomban hófehér mackók
valakit zsebükbe tettek
álmukban szemekért
gomb helyett ezután
csak énvelem fizettek...

1999

A költő magánya

hull a szó
mint virág
és törik...

röhögik.

1994

Átok II.

Sírok
Hát sírjatok
Mert közel az üdvözülés
Mert az ítéletre jelet
Mikor majd meghalok
Sírjatok
Mert én adok.

1994

Kívánom...

Koccints
démoni szivárvánnyal
Táncolj
habzószájú hableánnyal

Gyújts tüzet testedben
minden este
Isten legcsúfabb teremtménye
a benned kacagó kicsi tündér
nedves homlokát keresse

izzadó falak dőljenek a szádba
miközben fogaidon
ugrásra kész a gyönyör
lábad remegve szaladjon
bábeli magasba
ne higgyen a toronynak
míg az lépcsőivel gyötör

Ne nézz hátra
lássd homlokodon a szikraesőt
mit Neked hoz az élvezet

és már Ne halld a robbanást
ami ébredő fejemre
hajítja kitárt két kezed...

1994

Írhatnék annak

(Hajba Máriának)

Egynek írhatnék akivel tegnap szakítottam
Egynek írhatnék akit eddig legjobban szerettem
Egynek írhatnék aki a legjobb volt velem

Egynek ki a legjobban fáj
Egynek kivel van még egy ki nem mondott mondatom

Egynek ki utánam sír
És átkoz engem ha meglát a másik oldalon

És írhatnék egyet
Neked
Ki vagy most mindenek felett

A légben a fényben
Ki majd aláveted magad
Kinek taps jár
bohócok fényes udvarán

Ki akkorát nem zuhan mégsem
Mint én akkor melletted
Egy szomorú éjszakán

2003

Szereted-e a hajnalt?

Megkötözött ágyékomon
Mikor hintalovak legelésznek
És várlak fehér erdőkön
Csillageső alatt
Mikor homlokom földhadadhoz nyomom
És bánatlevelek alá rejtőzöm
Titokban keresni méhedben
Saját halottamat

Mikor sírva görcsölök egyre közelebb a maghoz
Mikor szemem tükrében sem
Hasonlítasz már magadhoz
Mikor utoljára átkozok mindent, ami megcsalt
Akkor meghalsz bennem
S én benned meghalok
És Te szemedből kifolyva az én könnyeimet
Szárítják utánunk jövő hajnalok...

1994

Külön köszönet
Hernádi Gyula úrnak.

Kínok

Uram
eladom Neked kínjaim
még nagyon jó állapotban vannak
ne hagyd ki a lehetőséget
jó vásárt csinálhatsz magadnak

persze kemény lecke lesz
s ha fájnak, emlékezz
fájtak egyszer nekem is nagyon

én majd a pokolban várlak
jó árat fizetek értük ott a feketepiacon.

1994

Csendem

(H. M.-nak)

Csendben egyedül
Fehér papírok előtt
Csak nézem a kezem
És emlékezem

Csendben
Vér folyik kezemben

És emlékezem

Csendben
Kereszt sebe a vállon

Most hát
Csendem
Mint koronám
A Te fejedre szálljon…

2003

Ha valaki ütni akar

Megkaptál mindent
Mit kaphat asszony
Valaki más asszonya

Szememből könnyet
Már ne fakasszon
Senki ostora

De ha mégis
Akkor keményen
És bővivel mérje

Nagyot üssön
Ha ütni akar
De előbb csókomat kérje

1994

Néha úgy tűnik

(H. M.-nak)

Szóltam erőset
Kiáltottam mikor kellett

Elmentem bárkivel
És bárki mellett

Néha megálltam
Néha a szemem játszott

Néha sírtam
Volt is hogy látszott

Néha szerettem
Néha szerettek

Néha akartalak
Néha nem tudtam ki vagy

Néha nem értettél
Néha nem is voltál

Egyszer elküldtelek
Elmentél

Most néha úgy tűnik
Csak kóboroltál…

2003

Minden nehéz...

(H. M.-nak)

Nehéz éveket nehezen élek
Nehéz levegőt
Nehezen veszek
Nehéz fába
Nehezek vágok

Nehéz könyveket
Nehéz szívvel
Nehezen teszek le
Nehéz ételeket eszem

Nehéz a szívem
Nehéz könnyek nélkül is szemem

Nehéz magammal egyedül
Nehéz nélküled
Nehéz a bőröm hol fogta kezed

Nehéz minden dal
Minden fény csak kúszik alám

Nehéz nehéz a röptem
Nehéz költők oldalán

Nehéz ez magamnak
Nehéz ez annak ki tart

Nehéz az élet
Mibe Isten megint belemart...

2003